

Bilag I.

Den 27. Oktober 1930.

Herr Departementschef *Graae*,

Undervisningsministeriet.

Under Henvisning til mundtlig Samtale tillader undertegnede sig herved høfligst til Departementschefen at fremsætte Forslag om, at der ved Forfatterlovens Revision i Anledning af Ændringerne af 1928 i Bernerkonventionen, indføres en Paragraf i Lighed med § 17 i det svenske »Förslag till Ändringar i Lagstiftningen om Rätt till Litterära och Kunstnerliga Värker (Afgivet den 28. Decbr. 1928), som fastslaar, at med Forlæggerens Udgivelsesret ogsaa følger en Udgivelsespligt. Ovennævnte § 17 udtaler (2. Stk.): »Har Indehaveren af Forlagsret til et Værk ikke inden 2 Aar efter, at Forfatteren har afleveret fuldstændigt Manuskript udgivet Værket, er hans Forlagsret forfalden og Forfatteren beholder, hvad han allerede har oppebaaret i Betaling.

Er et udgivet Værk udgaaet af Boghandelen og tilkommer der Forlæggeren Ret til at udgive nye Oplag, saa kan Forfatteren fordre Værket udgivet paany. Er Værket ikke i Løbet af et Aar efter, at han herom har rettet Henvendelse til Forlæggeren, paany udgivet, gælder det samme som ovenfor siges i 2. Stk.«

Efter en Jurists Udtalelser til Undertegnede, kan nugældende danske Lov ogsaa opfattes saaledes, at der findes en Udgivelsespligt (se Grundtvigs Kommentarer), men det kommer Forlæggeren uden om, ved i Kontrakterne at indføre, at »Forlæggeren bestemmer Tidspunktet for Udgivelsen«. Idet hele taget er Forlæggernes Kontrakter af yderst vidtgaende Art. Man kunde mene, at Komponisterne ikke burde underskrive saadanne Kontrakter, men i Virkeligheden er Komponisten temmelig prisgivet Forlæggeren, ikke mindst i et Land som Danmark, hvor der kun findes een Forlægger, som trykker den lodige Kunstmusik. For Komponisten er det en Livsbetingelse at faa Værket udgivet, og han maa derfor underkaste sig de Betingelser, der bydes. Organisationerne har gentagne Gange forsøgt at faa indført Formular til en »Normalkontrakt«, som efter Komponisternes Skøn tog billigt Hensyn til alle Sider, sidst ved den nordiske Kongres i Stockholm 27.—31. August d. A. Ved denne mødtes Repræsentanter for de nordiske Rigers Komponister og Forlæggere samt for Grammofon- og Tonefilmsindustrien, og der fremlagdes ved et af Møderne Formular til en Normalkontrakt. Men Forhandlingerne strandede, idet Forlæggerne tilsidst erklærede, at de ikke ønskede en saadan. Da denne Vej saaledes syntes lukket, ser Komponisterne ingen andre end gennem Lovgivningsmagten at søge indført saadanne Bestemmelser, at de groveste Misbrug kan undgaas.

Naar Undertegnede paa Komponisternes Vegne netop nu tager Sagen op, er Grunden, foruden som nævnt den forestaaende Revision af Forfatterloven, — at der i den sidste Tid er forekommet et Par Tilfælde, der klart belyser Stillingen.

I. P. Hartmann har ved Kontrakt i Aaret 1886 overdraget den fuldstændige Udgivelsesret af Musikken til »Yrsa« til Wilh. Hansens Musikforlag. I Anledning af, at »Yrsa« skal op paa Odense Teater i Aar, skriver Direktøren til Wilh. Hansens Forlag og anmoder om at købe det nødvendige Orkestermateriale. Wilh. Hansen erklærer, at han ikke har udgivet Partitur og Stemmer til »Yrsa«, men hævder at besidde denne Udgivelsesret og forlanger, til Trods for, at han saaledes ikke kan levere det ønskede Materiale, Betaling for Retten til at udskrive dette, saaledes at Teatret enten skulde aflevere det for egen Regning afskrevne Materiale til Wilh. Hansen efter Benyttelsen, eller ogsaa betale